

РЕШЕНИЕ

№ 4401

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1375** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 6, ал. 3 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на жалбата на С. Ц. К. с адрес: [населено място], [улица], № 19, срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СК/2276/18.12.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с Решение № 22-РД06-0016/11.01.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на решението, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и необоснованост. Посочват се нарушения и на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на решението, а с него и на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез адв. П. поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът – Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – С., чрез процесуален представител юрк. Н. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбоподателката С. Ц. К. е подала Заявление – декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка, за двете си деца М. Ч. на 9 г. и Д. К. на 3г. , като е посочено ,

че М. е ученик в 3 клас в 112 оу „С. З.“, а детето Д., на 3 г., посещава център за работа с деца „Човечета“.

Въз основа на заявлението е изготвен Социален доклад от ДСП – С. на 14.12.2020г., В него е посочено, че майката работи, живее с децата си, същата е разведена, приети и приобщени са доказателства за заетостта на родителя и за учебните заведения и съответния център, посещавани от двете деца. В доклада е направено предложение да бъде предоставена помощ за едно дете в размер на 610 лв., като е издадена и оспорената заповед., като по отношение на детето Д., е установено, че същото не посещава детска градина. Прието е, че Д. О. К., посещава център за почасово отглеждане на деца, съгласно приложен договор от 01.09.2020г.

Административното производство е завършило с издаването на процесната Заповед № ЗСП/Д-С-СК/2276/18.12.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., с която е отпусната целева помощ за едно дете /М. Ч., по отношение на когото е безспорно установено, че е ученик в трети клас/, при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемиологична обстановка по реда на чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, като макар и без наличието на изричен диспозитив, по същество е отказана целева помощ за второто дете. Заповедта е връчена на 29.12.2021 г.

Така издадената заповед е обжалвана от С. Ц. К. и потвърдена с Решение № 22-РД06-0016/11.01.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Предвид разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗСП и чл. 26, ал. 1 ППЗСП, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в законово установената форма. Не се констатира наличието на съществени процесуални нарушения в производството по издаването ѝ.

Оспорената заповед е издадена при спазване на материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона. Съгласно чл.12, ал.1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл.12, ал.4 от ЗСП/.

В конкретния случай жалбоподателката е поискала отпускане на месечна целева

помощ по чл.16б от ППЗСП.

Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст е регламентирано с ПМС №218 от 17.08.2020 г. за допълнение на Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /обн. ДВ бр.77/01.09.2020 г./. В новосъздадената разпоредба на чл16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т.1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност;.2. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4; т.3. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занаята си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка; 4. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане.

В чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП нормативно са регламентирани и други условия за отпускане на месечната целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

Видно от цитираните разпоредби, месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище, детска ясла, детска градина и предучилищните групи поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, и по отношение на родителите, респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете е налице някоя от хипотезите по чл.16б, ал.1, т.1 – 3 от ППЗСП и е изпълнено отрицателното условие по чл.16б, ал.1,т.4 от ППЗСП.

В тази хипотеза попадат работещите родители, чиито трудови функции не могат да бъдат изпълнявани дистанционно (от вкъщи), а същевременно поради изчерпване или друга причина не могат да ползват платен отпуск, така че да осигурят грижата за децата си, които временно не посещават училище или детска градина/ясла в резултат на въведените ограничения вследствие на извънредното положение или обявената извънредна епидемична обстановка. Целта на предоставяната помощ е да се подпомогнат финансово семействата с деца, които във време на въведено извънредно положение или извънредна епидемична обстановка са били лишени от възможност да получават обичайните си доходи поради загуба на работата или неплатен отпуск, което е резултат именно от въведените ограничения във връзка с извънредно

положение или извънредната епидемична обстановка на територията на страната, свързана с разпространение на COVID-19.

В случая е безспорно, че децата не посещават училище или детска ясла и градина заради въведената епидемиологична обстановка и на К. е отпусната помощта по чл. 16б от ППЗСП само за детето М. Ч., който е ученик и само за него е безспорно установено, че не посещава училище поради въведените ограничения, доколкото за Д. К. не е установено категорично, че не посещава детско заведение заради въведените ограничения, тъй като посещава център за работа с деца. В хода на съдебното производство, се установява от приложена служебна бележка № 1/20.01.2021г., че Център за работа с деца и семейства, не е осъществявал своята дейност, в периода на действие на Заповед на министъра на здравеопазването РД-01.677/25.11.2020г., както и, че детето не е посещавало за този период съответния център.

Същевременно по делото, е безспорно установено, обаче, въз основа на направена от административния орган справка в регистъра, воден от МОН, че конкретния детски център не е регистриран и няма статут на детско заведение. Това обосновава извода, че конкретното заведение, за почасово гледане на деца, попада извън обхвата и статута на регистрираните надлежно и лицензирани учебни заведения и детски ясли и градини, поради което и не може да се приеме, че в случая, е налице съставомерност и приложимост на нормата на чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП, която дава правото на месечна целева помощ, в процесната хипотеза на извънредна епидемиологична обстановка. Молителката не отговаря на всички кумулативни критерии, за отпускането на целева помощ по отношение на детето Д. О. К., което е безспорно установено в производството, поради което и жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Предвид изложеното дотук, жалбата срещу оспорената заповед се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 63 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ц. К. с адрес: [населено място], [улица], № 19 срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СК/2276/18.12.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., потвърдена с Решение № 22-РД06-0016/11.01.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: